

ASSURANDØR-SOCIETETET

København, den 31. januar 1980

Industriministeriet
Slotsholmsgade 12
1216 København K

Med ministeriets skrivelse af 16. januar d. å. har societetet modtaget et udkast til en ny lov om forsikringsvirksomhed med anmodning om en udtalelse inden den 31. ds.

Udkastet er ikke ledsaget af motiver. Med det forbehold, som denne omstændighed og den korte tidsfrist for et svar nødvendiggør, skal societetet bemærke følgende:

1. ad § 1, stk. 3

Societetet må nære betænkelighed ved den vidtgående bemyndigelse, der her gives ministeren, og tillader sig herved i det hele at henvise til punkt 2 i sit brev til ministeriet af 18. oktober 1979 om EF-coassurance-direktivet, Deres j. nr. 550-2-78.

2. ad § 2, stk. 1, nr. 1, jfr. kapitel 22

Bestemmelsen i kapitel 22, specielt henvisningen i § 206 til §§ 193-199 forekommer ikke klare. Det er muligt, at spørgsmålet om det faktiske tilsyn med de tværgående pensionskasser vil blive afklaret i bemærkningerne til loven.

Bemærkningerne til § 178, stk. 2, i lovforslag nr. 250/1978 antyder, at der er tanker om, at de tværgående pensionskasser i relation til udtrædende medlemmer faktisk skal virke som forsikringsselskaber.

Societetet vil forbeholde sig at komme tilbage til disse spørgsmål, når bemærkningerne foreligger.

3. ad § 3

Societetet rejser spørgsmålet, i hvilket omfang reglen i stk. 2, nr. 2, er anvendelig, hvis aktie- eller anpartsselskabet er hjemmehørende i udlandet.

4. ad § 5

Det ville formentlig under hensyntagen til den nye redaktion af §§ 1 og 2 være både rigtigere og gøre meningen klarere, hvis or-

dene »der omfattes af denne lov« blev slettet.

5. ad § 60

Efter at man med føje i konsekvens af gennemførelsen af solvensmargenreglerne i 1. skadesforsikringsdirektiv har opgivet kravene om lovmæssig reservefond og kursreguleringsfond, er det efter societetets opfattelse uhensigtsmæssigt i samme åndedræt at foreslå etableringen af en ny fond. Societetet kan være enig i, at beløb, der ved udstedelse af aktier til overkurs opnås for aktierne ud over deres pålydende, ikke kan tages til indtægt i driftsregnskabet, men henstiller under henvisning til det anførte, at formuleringen ændres således, at beløbene blot kræves henlagt til reserveerne.

6. ad § 61, jfr. § 129

a) Påbudet i stk. 4 retter sig til aktionærerne, men bestemmelsen er den eneste i loven, som har denne adresse, og vil derfor ikke være kendelig for og næppe blive opfyldt af ret mange. Dette forekommer uheldigt, især da en overtrædelse af påbudet er foreslået strafsanktioneret i § 258.

En oplysningspligt om ihændeleveraktier vil i realiteten gøre disse aktier til en slags navneaktier. Vil oplysningen ikke føre til, at ejerforholdet »er noteret i aktiebogen eller anmeldt og dokumenteret« og dermed til stemmeret (jfr. aktieselskabslovens § 27), når oplysningerne – som man må formode – skal dokumenteres ved forevisning af aktiebrev?

b) Kravet i stk. 3 om, at foretegnelsen »skal være tilgængelig for enhver« er åbenbart urimelig. Bestemmelsen er i modstrid med bestemmelsen i aktieselskabslovens § 26, stk. 2, hvorefter aktiebogen på selskabets kontor skal være tilgængelig for offentlige myndigheder. Desuden har en repræsentant for arbejdstagerne og bestyrelsen adgang til